

**MINKÄLAISIA LAUSUNTOJA
PUOLUEEMME ESITTI SODASTA
ENNEN VALLANKUMOUSTA**

Erittäin mielenkiintoisia ovat ne lausunnot, joissa pidettiin silmällä nimenomaan shovinistisen („puolustuskantalaisen”) vallankumouksen voittoa. Genevessä ilmestyneessä Zinovjevin ja Leninin toimittamassa Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen Pää-äänenkannattajassa, „Sotsial-Demokrat” lehdessä № 47, lokakuun 13 pnä 1915, kirjoitettiin toimituksen nimessä:

„...8) Shovinistivallankumouksellisina me pidämme niitä, jotka tahtovat voittoa tsarismista, jotta voitaisiin voittaa Saksa,— ryövätä muita maita,— lujittaa isovenäläisten herruutta Venäjän muiden kansojen suhteen j.n.e. Vallankumouksellisen shovinismin perustana on pikkuporvariston luokka-asema. Pikkuporvaristo horjuu aina porvariston ja proletariaatin välillä. Nyt se horjuu shovinismin (joka estää sitä olemasta johdonmukaisen vallankumouksellinen edes demokraattisen vallankumouksen mielessä) ja proletaarisen internationalismin välillä. Tämän Venäjän pikkuporvariston poliittisina edustajina ovat tällä hetkellä trudovikit, sosialivallankumoukselliset, „Nasha Zarja”, Tshheidzen ryhmä, Organisaatiokomitea, hra Plehanov y.m. 9) Jos Venäjällä voittaisivat shovinistivallankumoukselliset, niin me vastustaisimme *heidän* „isänmaansa” puolustamista tässä sodassa. Meidän tunnuksemme on— shovinisteja vastaan, vaikka he olisivat vallankumouksellisia ja tasavaltalaisia, heitä *vastaan ja* kansainvälisen proletariaatin liiton *puolesta*, joka täytyy saada aikaan sosialistista vallankumousta varten. 10) Kysymykseen, voiko proletariaatilla olla johtava osuus Venäjän porvarillisessa vallankumouksessa, me vastaamme: kyllä, voi

olla, jos pikkuporvaristo heilahtaa ratkaisevina hetkinä vasemmalle, ja sitä sysäävät vasemmalle meidän propagandamme lisäksi myös useat objektiiviset tekijät — taloudelliset, rahalliset (sodan rasitukset), sotilaalliset, poliittiset y.m. tekijät. 11) Kysymykseen, mitä proletariaatin puolue tekisi, jos vallankumous nostaisi sen nykyisessä sodassa valtaan, me vastaamme: me ehdottaisimme rauhaa *kaikille* sotaa käyville asettaen ehdoksi siirtomaiden ja *kaikkien* riippuvaisten, sorrettujen ja vajaa-oikeudellisten kansojen vapauttamisen. Saksa enempää kuin Englanti ja Ranskaan eivät hyväksyisi niiden nykyisten hallitusten vallassalolon aikana tätä ehtoa. Silloin meidän pitäisi valmistaa vallankumouksellista sotaa ja käydä sitä, s.o. mitä päättäväisimmän keinoin viedä läpi koko minimiohjelmamme ja nostattaa järjestelmällisesti kapinaan kaikkia isovenäläisten nykyään sortamia kansoja, kaikkia Aasian siirto- ja riippuvaisia maita (Intia, Kiina, Persia y.m.) sekä — ensikädessä — nostattaa kapinaan Euroopan sosialistinen proletariaatti omia hallituksiaan vastaan ja sen omista sosialishovinisteistaan huolimatta. Ei ole epäilemistäkään, etteikö proletariaatin voitto Venäjällä loisi erittäin suotuisia olosuhteita vallankumouksen kehittymiselle niin Aasiassa kuin Euroopassakin. *Yksinpä* vuosi 1905 todisti sen. Ja vallankumouksellisen proletariaatin kansainvälinen solidaarisuus on *tosiasia* opportunistin ja sosialishovinismin likaisesta kuonasta huolimatta” *.

„Pravda” № 56,
toukokuun 26 (13) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan

* Ks. Teokset, 21. osa, ss. 400—401. Toim.